

[Handelsministeren.]

paa Gang har fremhævet er af den Beskaffenhed, at ingen Regering med Ansvar for det Embede, den skulde varetage, og for sig selv kunde modtage det. Venstre har ment at kunne byde Regeringen et saadant Forslag, saa at Regeringen skulde have Ansvaret, men overhovedet ingen Mulighed for at handle i det givne Øjeblik paa den Maade, som man syntes var rigtig, medmindre man kunde faa 6 Medlemmer i et 8 Mands Udvalg til at følge. Nej, det er saa som saa med den parlamentariske Indstilling, naar man kan stille et saadant Forslag.

Venstre vil, sagde det ærede Medlem, ikke nøjes med saa lidt, som Det konservative Folkeparti her nøjes med, vi ønsker Frihed. Ja, vi ønsker vel alle Frihed, men vi maa sige, at Frihed maa vi kræve med en vis Reservation; det kommer jo nu an paa, om den kan praktiseres i Overensstemmelse med det Krav, man stiller.

Det ærede Medlem spurgte, hvor mange Varer der var paa Frilisten efter den Lov af 1933, som er gældende for 1934. Det kan jeg ikke sige, for nogen egentlig Friliste har der aldrig været opstillet sammen med Loven. Der har været opstillet en bunden Liste, og det Beløb, den omfatter, har det ærede Medlem jo nævnt. Men det, det ærede Medlem vilde give Udtryk for, var formentlig dette, at Frilisten var blevet reduceret i Aarets Løb, og deri har det ærede Medlem Ret. Den er blevet reduceret med nogle Millioner, og jeg skal nævne et enkelt Eksempel. Kaffe er kommet paa den bundne Liste i 1933 — jeg skal ikke komme ind paa, hvad der var Anledning til det —, og Kaffeimporten er jo en Post paa noget over 30 Mill. Kr. Ogsaa andre Varer er kommet paa den bundne Liste.

Nu vil jeg tro, at det ærede Medlem vilde mene, at det var forkert, at man havde indskrænket Frilisten, saaledes at den nu ved Aarets Slutning kun er ca. 60 Mill. Kr. i Forhold til 1931, men det ærede Medlem maa jo ikke glemme, at der kunde ikke føres saa meget som for en Toore Varer fra Frilisten over til den bundne Liste, medmindre der var Enstemmighed derom. Vestres Medlemmer i Rigsdagens Valutaudvalg har altsaa stemt for at gøre Frilisten mindre, de har formindsket Frilisten i Aarets Løb med mange Millioner. Hvorfor har Venstre gjort det? Fordi det var nødvendigt efter den Opfattelse, som man nu gør gældende, og som blev gjort gældende. Det er et rent sagligt Spørgsmaal, det har aldrig været noget politisk Spørgsmaal. Nu er der for

ca. 60 Mill. Kr. paa den egentlige Friliste, og saa er der for nogle flere Millioner Kroner paa den midterste Friliste. (Hauch: 150). Men jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at der meget vel kan opstaa en saadan Situation i 1935, at man bliver nødsaget til igen at formindske disse Frilister. Jeg har ikke noget særligt Ønske om at formindske dem, men man kan meget let komme ud for en Situation, som gør det nødvendigt. Det viser jo den Omstændighed, at hele Valutaudvalget har stemt for at føre Varer fra Frilisten over til den bundne Liste, og det kunde, som sagt, i Aaret 1934 kun ske, naar der var Enstemmighed om det. Ja, Forholdet har endda været dette — der kan man se, hvorledes saadanne Interesser kan spille ind, uden at man egentlig kan sige, at det er noget købmandsmæssigt, der kommer i Betragtning —, at jeg i Rigsdagens Valutaudvalg, hvor jeg ingen Stemme har haft, men hvor jeg altid har ledet Forhandlingerne — det er jeg jo forpligtet til i Fremtiden, eftersom der nu er indført en Bestemmelse om, at jeg skal være Formand for Rigsdagens Valutaudvalg —, mange Gange i 1934 har maattet argumentere imod at indskrænke Frilisten. F. Eks. har der, hvad angaar Korn og Foderstoffer, været fremsat Krav om, at man skulde gøre Frilisten mindre, altsaa begrænse Importtilladelsen. Resultatet er blevet ved venskabelig Samtale og Diskussion i Udvalget, at Kornimporten er begrænset i Forhold til 1932 til 35 pCt. og Foderstofimporten til 75 pCt. Men der har været delte Meninger om dette. De Konservative har stillet sig paa det Standpunkt, at Importen skulde indskrænkes mere, selvfølgelig ud fra den Betragtning, at man skulde tilstræbe højere Kornpriser i Landet, end man kunde faa, hvis man havde en mere ubegrænset Import. Jeg nævner dette, for at man kan se, at man godt kan komme i den Situation, selv om man er Tilhænger af Frihandel, at maatte gaa over til det modsatte, fordi Tingene kommer til at ligge saaledes, at Frihandel ikke kan etableres, medmindre der gøres Erhvervenes Skade.

Den ærede Ordfører for Venstre citerede et Blad, som længtes efter den liberale Tilværelse. Det var et radikalt Blad, og det skulde naturligvis være et Vidnesbyrd om, at de Radikale, paa samme Maade som Venstre, sukkede under den Tingenes Tilstand, vi befinder os i. Jeg forstaar meget vel, at man tænker tilbage paa den gamle, gode Tid, om jeg saa maa sige, men har Venstre nu egentlig været indstillet paa i de forløbne Aar at holde den liberale Fane